

Consumentenrecht geldt integraal bij professionele verkoop van honden en katten

In een arrest van 17 maart 2016 verbrak Cassatie een vonnis van de Tieltsse vrederechter. Het consumentenrecht is wel degelijk integraal van toepassing op de verkoop van honden en katten door professionele verkopers aan consumenten.

Anthony Godfroid

Dat ze handelen in levende dieren ontslaat de verkopers niet van de verplichting om erop toe te zien dat de verkochte dieren geen erfelijke, virale of bacteriële aandoeningen hebben. Dat is vaste rechtspraak. In het jargon van het consumentenrecht heet het dat de professionele honden- of kattenverkoper een hond of kat aan de consument moeten leveren die 'conform is aan de overeenkomst' (artikel 1604 burgerlijk wetboek).

Ook de andere wettelijke bepalingen uit de wet consumentenkoop - terug te vinden in de artikelen 1649bis tot en met 1649octies van het burgerlijk wetboek - zijn integraal van toepassing op de verkoop van honden en katten door professionele verkopers.

De rechtspraak was daar unaniem over, maar een vonnis van de vrederechter van Tiel van 25 maart 2015 zorgde voor een onverklaarbare valse noot. De vrederechter meende dat honden 'gelet op hun aard' niet onder het toepassingsgebied van het bewijsvermoeden vallen dat geldt gedurende zes maanden na de verkoop. In het vonnis werd het als volgt geformuleerd: '[De consument] bewijst niet ten genoeg van recht dat op het ogenblik van de verkoop zelf bij de hond gebreken aanwezig waren. [...]

Nopens het vermoeden van art. 1649quater, § 4 BW aangaande het bewijs van het gebrek: dit artikel wijst er expliciet op dat bij die beoordeling dient rekening te worden gehouden met de aard van het goed.'

Het zogenaamde zes-maandenvermoeden is terug te vinden in artikel 1649quater, § 4 van het burgerlijk wetboek en stelt dat wanneer er zich een gebrek aan overeenstemming voordoet binnen de eerste zes maanden na levering, tot bewijs van het tegendeel het vermoeden geldt dat het gebrek al bestond bij de verkoper. Het bewijsvermoeden is daarom ook een aansprakelijkheidsvermoeden.

In één krachtige, niet mis te verstane overweging, fluit het Hof van Cassatie de Tieltsse vrederechter terug: 'Door te weigeren toepassing te maken van het in artikel 1649quater, § 4 burgerlijk wetboek neergelegde vermoeden om de enkele reden dat de verkoop een dier tot voorwerp heeft, schendt de vrederechter deze bepaling.'

Dat arrest van het Hof van Cassatie zorgt ervoor dat ons land gelijke tred houdt met de hoogste rechtspraak van onze buurlanden. Ook het Duitse Bundesgerichtshof heeft bijvoorbeeld, bij uitspraak van 29 maart 2006, duidelijk geoordeeld dat dieren die met een gebrek verkocht zijn, ondanks hun aard of de aard van het gebrek, nog altijd vallen onder de

© Tobias Toff

Het consumentenrecht vervult een remediërende functie wanneer bij de verkopers zelf het ethisch normbesef ontbreekt om te beseffen dat de handel in zieke dieren leidt tot vermijdbaar dieren- en mensenleed.

toepassing van het zes-maanden-vermoeden. Ook om principiële redenen is het arrest belangrijk. Hoewel het verband misschien niet voor de hand ligt, is het ook op dierenwelzijnsvlak van belang dat alle bepalingen van het consumentenrecht integraal van toepassing zijn en blijven. Verkopers die de ouderdieren niet goed verzorgen (of die, zoals schering en

inslag is, zeer veelraskatten en puppy's uit Oost-Europese landen importeren) verkopen disproportioneel veel zieke dieren. Dat is ondertussen statistisch aangetoond, maar te veel consumenten zijn hier niet van op de hoogte en 'trappen in de val'. Het consumentenrecht vervult daarom een remediërende functie wanneer bij de verkopers het ethisch normbesef ontbreekt om te beseffen dat de handel in zieke dieren leidt tot vermijdbaar dieren- en mensenleed.

Los van het feit dat de handel in zieke dieren een misdrijf is onder de dierenwelzijnswetgeving, mag inderdaad het aspect van het menselijk leed niet uit het oog verloren worden. Wie een puppy of een kitten koopt, doet dat in de veronderstelling van het gezelschap van het dier te mogen genieten zonder vaste klant bij de dierenarts te worden. Vaak helpen zelfs de beste medische zorgen niet en zal het dier nog lang een 'sukkeltje' blijven, als het de ziekte überhaupt te boven komt. Misschien speelde die overweging ook mee in de besluitvorming van Cassatie? In elk geval toont het arrest aan dat het Hof van Cassatie begrijpt dat de integrale toepassing van het consumentenrecht één van de weinige manieren is om de balans tussen handelaars in zieke dieren en consumenten te vrijwaren.

Anthony Godfroid is advocaat.

*Cass. 17 maart 2016, C.15.0234.N/1
Bundesgerichtshof 29 maart 2006, VIII ZR 173/04*

<http://jure.juridat.just.fgov.be>

Jura, uw virtuele juridische bibliotheek

Wie groot is,
moet slim zijn.

 Wolters Kluwer

In Jura krijgt elk stukje wetgeving, rechtspraak en rechtsleer een unieke plaats.

Groot zijn is geweldig, maar heeft ook zijn minpuntjes. Zo boet een grote juridische bibliotheek al snel in aan toegankelijkheid. Bij Jura is dat gevaar zo goed als nihil. Dat komt omdat we elk stukje wetgeving, rechtspraak en rechtsleer, hoe klein ook, zorgvuldig vastklikken volgens het systeem van het recht. U weet dus exact waar u moet zijn om te vinden wat u zoekt.

Meer weten over Jura? Kijk op www.wolterskluwer.be/jura/nl

jura@wolterskluwer.be ■ 0800 95 177